

Bohatej farmář

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Byl farmář, co k životu všechno, vždy měl.
Je nebožtík - nachlad, když v lijáku jel.
Když umíral: Pojdte sem! svejm dětem řek,
chci rozdělit vše co mám za lidskej věk.

Mý děti, já pracoval za rokem rok,
a bojoval s přírodou, ta byla sok.
Tak chraňte mý dědictví, který vám dám.
Pojd' Johne, vem koalu, co rád ho mám.

Tvůj Mary, je klokánek, co tady spí,
ať přinese pohodu do duše tvý.
Chraň Michale, papouška do konce dnů,
vem Brigito, prasátko neposedu.

Všem ostatním patří ten největší díl,
ať nepřou se, můj duch by ztrápenej byl.
Jsou v potoce ryby a v povětří pták,
ať chytanou si, co chtějí, či nechaj tak.

Tím všechno jsem rozdělil, s každým jsem fér,
teď můžu už nabrat jen nebeskej směr.
Pak potichu zašeptal, dokud byl živ:
Je jasný, že dopil jsem počet svejch piv.